

Podzim

Na podzim pouštíme draky,
velkého listí sklízíme mraky.
Venku je už skoro zima,
avšak nám je pořád prima.

Vojtěch Kovář, 6. tř.

ZPRAVODAJ KOBYLÍ DĚDINA 3/2010
ŠKOLNI PŘÍLOHA č. 3/ roč. XVII.

vzpomíná - přemýšlí - tvoří - baví - chválí - plánuje - nabízí

Novinky z naší školy

V tomto školním roce navštěvuje naši školu 195 žáků. Po letech ubývání nám letos přibylo 7 žáků. Kobylských je nyní ve škole 151, z Vrbice 35 a z Brumovic 9. Díky šesti novým žákům z Brumovic máme v 6. ročníku zase dvě třídy.

Do důchodu odešla paní učitelka Z. Šiblová a paní vychovatelka L. Petrlová. Oběma děkuji za jejich dlouholetou zodpovědnou práci v naší škole.

Novými posilami jsou paní učitelka Milena Lekešová, která bude vyučovat dějepis, tělocvik a občanskou výchovu a paní učitelka Jarmila Tomková, která bude vyučovat angličtinu a dohlížet na naše žáky ve školním klubu. Oddělení školní družiny po paní Petrlové má na starosti sl. S. Lovečková.

Období školního vyučování ve školním roce 2010/2011 začne ve všech základních školách, středních školách, základních uměleckých školách a konzervatořích **ve středu 1. září 2010**. Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno **v pondělí 31. ledna 2011**. Období školního vyučování ve druhém pololetí bude ukončeno **ve čtvrtek 30. června 2011**.

Podzimní prázdniny případnou na **středu 27. října a pátek 29. října 2010**.

Vánoční prázdniny budou zahájeny **ve čtvrtek 23. prosince 2010** a skončí **v pátek 31. prosince 2010**. Vyučování začne **v pondělí 3. ledna 2011**.

Jednodenní pololetní prázdniny případnou na **pátek 4. února 2011**.

Jarní prázdniny v délce jednoho týdne jsou pro naši školu stanoveny **od 14. 3. do 18. 3. 2011**.

Velikonoční prázdniny případnou na **čtvrtek**

21. dubna a pátek 22. dubna 2011.

Hlavní prázdniny budou trvat od **pátku 1. července 2011 do středy 31. srpna 2011**.

Období školního vyučování ve školním roce 2011/2012 začne **ve čtvrtek 1. září 2011**.

Vlastimil Janda

Zpátky ve škole

Čtení, psaní, matika,
s tím se každý potýká.

Když však přijde zkoušky čas,
pomůže nám škola včas.

Ze psaní mám jedničku,
ze čtení zas hvězdičku.

Z matiky to dvojku mám,
nějak se v tom nevyznám.

Ale to mi nevadí,
škola prospěch napraví.

Nikol Varmužová, 7. tř.

1.září

Na 1. září letošního roku jsme se my, deváťáci, obzvláště těšili. Kromě toho, že je to náš poslední rok v základní škole, na nás připadla starost o prvňáčky. A víte, co je prima? Že svého prvňáčka má vlastně každý z nás, protože je jich 22 a nás jen o jednoho víc.

V ten první školní den byli naši malí školáčky trochu nervozní, ba přímo vykulení, ale nakonec se jim ten den líbil.

To jsme je vlastně jen vyvolali - všem představili, obdarovali kytičkou a odvedli od rodičů k jejich nové paní učitelce Hochové. Většina našich svěřenců šla za svými patrony s odhodláním, beze strachu, ale našlo se i pár takových, kterým se od maminky moc

nechtělo. Přece jen se asi trochu báli.

A jak nám to spolu jde? Docela dobře. Občas ještě zápasíme s odemykáním skříněk v šatně, ale v oblékání a přezouvání na „chodičku“ jsou rychlejší než my, i když mají boty s tkaničkami! Přece je to pro ně ještě pořád lepší být venku, než ve škole. To my velcí, hlavně holky, už jsme línější a ven tak nespěcháme..

Ovšem ráno, před vyučováním, to je horší. Ne s tím přezouváním a oblékáním, ale proto, že někteří z nás mají dost co dělat sami se sebou, aby byli ve škole včas, a teď jim k tomu přibyla další starost- být ve škole tak brzy, aby ještě stihli pomoci i svému malému kamarádovi.

No, zatím to zvládáme docela dobře... A zdá se, že i všem prvňáčkům se ve škole líbí, snad jsme k tomu taky aspoň maličko přispěli.

Doufáme, že jim to všem zůstane co nejdéle. Nejlépe až do „devítky“.

Nikola Bařinová, Markéta Petrásková, 9. tř.

Můj soused

Dobrý den, jmenuji se Lenka Rusňáková, bydlím v Kobyly (ulice Školní) a chtěla bych Vám představit jednoho ze svých „sousedů“. Tak pozorně čtěte a určitě hned uhádnete, kterého souseda to mám na mysli. V této budově vlastně ani nikdo nebydlí, ale přes den je v ní pořádně rušno. Denně se tam sejdou stovky dětí a desítky dospělých. Tušíte, kdo, nebo co by to mohlo být zač? Abyste to neměli tolik těžké, ještě Vám trošku napovím. Tento šum, ruch, také stres, nervy, smích, cvakající propisky, bouchání spousty dveří utichají v sobotu a neděli. A v pondělí to začne nanovo. Teda když nepočítám prázdniny, na které se moc těším. A Vy už určitě víte, že můj soused je ŠKOLA.

Ve školkovém věku jsem byla moc šťastná a tak trochu pyšná, když jsem mohla nějakému tomu

školákovi zamávat z okna, nebo pozdravit nějakou paní učitelku ze školy. Nejlepší na tom bylo to, že mě občas nějaký ten velký školák nebo školačka pozdravili a já mohla přijít do školky a všem to povyprávět.

A teď? Jsem ráda, když školu chvíli nevidím. Ale je to problém, protože většinu svého volného času trávím buď venku, nebo ve svém pokojíčku, ze kterého školu vidím. Na jednu stranu jsem za to strašně ráda. Když si náhodou přispím tak, že místo v sedm stanu v půl osmé, stihám to úplně krásně. A když si náhodou doma zapomenou nějaký sešit a vzpomenu si včas, tak si pro něj skočím. Ale taky mi někdy chybí delší cesty ze školy a tím i možnost popovídat si se spolužáky. Vyjdu ze školy, udělám pár kroků a jsem zase doma.

O prázdninách je nejhorší okamžik ten, když se začne škola pomaličku připravovat na nový školní rok. Umývají se okna, leští schody a všechno kolem a já to všechno vidím a je mi jasné, že sladký prázdninový život zase končí....

I když vám tu píši o tom, jak moc mě nebaví mít školu pořád na očích, tak i přesto si myslím, že až vyjdu základní školu, bude se mi moc stýskat po té kraťoučkové cestičce do školy, troše toho přispání a vědomí, že když něco doma zapomenou, žádný problém... Na střední škole na takový režim můžu rychle zapomenout. Bude se mi stýskat i po kamarádech a dokonce i po učitelích. To, zda je to výhoda mít takového souseda jako já, nebo ne, posuďte sami. A já budu už jen přemýšlet, kterých těch výhod využiju zítra.

Lenka Rusňáková, 8. tř.

Proč bych (ne)chtěl být učitelem?

Napsat v hodině slohu krátkou úvahu na toto téma dostali ještě v závěru minulého školního roku žáci osmé třídy. Tady jsou ukázky jejich prací.

Proč bych chtěla být učitelkou? Teď zrovna mě nic moc inteligentního nenapadá. Snad jen , že učitelé mají prázdniny. Tím má fantazie ohledně učitelského povolání končí. Možná, že být učitelem nemusí být tak špatné. Ale že bych měla celý den stát před tabulí a snažit se komunikovat s pořávajícím žactvem – no, svůj život si představuji trochu jinak. Jako žačka učitele lituji, jako učitelka bych litovala sebe. Učitelkou bych být tedy nechtěla, ale obdivuji člověka, který se pro toto povolání rozhodne.

Lenka Rusňáková

Být, či nebýt učitelem. Tak tuhle otázku si pokládá asi každý z nás. Tedy alespoň ten, kdo rozmýšlí o svém povolání. Být učitelem je podle mě hodně náročná práce. Hlavně na psychiku člověka. Myslím si, že tahle práce má spíše více výhod než nevýhod. Výhody jsou asi jenom prázdniny a různá volna. A taky celkem slušný plat.

Kdybych se rozhodla stát se učitelkou, což se určitě nikdy nestane, tak by se asi moje třída nedožila prvního pololetí. Já jsem totiž strašně nervózní člověk. Naštve mě každá maličkost. Tak bych asi všechny dobila. Učitelkou bych nechtěla být už proto, že vidím, jak se v hodinách chová naše třída. I když posílání psaníček už vyšlo z módy, jsou nové metody dorozumívání žáků v hodinách, třeba posílání SMS zpráv. Ale nejosvědčenější způsob je zakřičet přes celou třídu.

Každý má jiný názor na práci učitele. I když jako malí jsme si na školu hráli asi všichni, já bych učitelkou být nechtěla.

Františka Herůfková

Být učitelem může mít hodně výhod, ale za těch dobrých patnáct minut mě zatím žádná nenapadla. Navíc si myslím, že nejsem stavěný na to, abych celý život chodil do školy. Jako žák to někdy není tak strašné. Ale když jste učitel, stojíte u tabule a víte, že když začnete psát, tak za vámi začnou lézat papírky sem a tam. Sice nevím, kolik berou učitelé, ale pokud bych stíhal jedno kafe za celý den, chtěl bych plat alespoň dvojnásobný.

Pavel Springer

Podzimní veršovánky žáků třetáku

Léto končí, škola volá,
těšíme se, hola, hola.

V září už je chladno více,
škola volá do lavice.

Léto už má smůlu,
podzim už je vzhůru.

Drak si zpívá písničku,
foukej, větře, trošičku.

P. S. Moc se jim to povedlo, vidíte?

DOZVUKY MINULÉHO ŠK. ROKU

Úspěchy našich žáků

ve školním roce 2009/2010

5.	okres	Chemická olympiáda	Jakub Ševc, 9. tř.	p. uč. V. Janda
4.	okres	Biologická olympiáda	Jakub Ševc, 9. tř.	p. uč. V. Damborský
Účast	kraj	Biologická olympiáda	Jakub Ševc, 9. tř.	p. uč. V. Damborský
5.	okres	Bible a my	Petr Otáhal, 5. tř.	p. uč. M. Otáhalová
3.	okres	Zeměpisná olympiáda	Štěpán Gala, 6. tř.	p. uč. V. Damborský
3.	kraj	Hravě žij zdravě	5. třída	p. uč. A. Hochová
5.	kraj	Zeměpisný Eurorébus	Jiří Možný, 8. tř.	p. uč. Pešová
6.	kraj	Zeměpisný Eurorébus 6. tříd	Štěpán Gala, Nikol Varmužová, Filip Müller	p. uč. V. Janda
účast	kraj	Zeměpisný Eurorébus 7. tříd	Pavlaína Skácelová, Zuzana Prudíková, Dominika Michnová	p. uč. Pešová
účast	kraj	Zeměpisný Eurorébus 8. tříd	Jiří Možný, Jan Kaňa, Antonín Skácel	p. uč. Pešová
účast	kraj	Zeměpisný Eurorébus 9. tříd	Jana Lovečková, Tereza Bezděková, Sabina Bublová	p. uč. Pešová
1.	okres	Přespolní běh	Kateřina Mikulicová, 7. tř.	p. uč. A. Sovadinová
2.	okres	Přespolní běh	Nikola Musilová, 6. tř.	p. uč. A. Sovadinová
3.	okres	Přespolní běh	Tereza Bezděková, 9. tř.	p. uč. A. Sovadinová
5.	okres	Přespolní běh	Vít Sedláček, 7. tř.	p. uč. V. Damborský
2.	okres	Běh na 800 metrů	Nikola Musilová, 6. tř.	p. uč. A. Sovadinová
3.	okres	Běh na 300 metrů	Nikola Musilová, 6. tř.	p. uč. A. Sovadinová
4.	okres	Běh na 800 metrů	Kateřina Mikulicová, 7. tř.	p. uč. A. Sovadinová
4.	okres	Běh na 150 metrů	Tadeáš Kubík, 9. tř.	p. uč. V. Damborský
1.	okres	Běh na 300 metrů	Tereza Bezděková, 9. tř.	p. uč. A. Sovadinová
2.	okres	Běh na 800 metrů	Tereza Bezděková, 9. tř.	p. uč. A. Sovadinová
4.	okres	Běh na 60 metrů	Kristýna Herzánová, 8. tř.	p. uč. A. Sovadinová
5.	okres	Hod oštěpem	Lukáš Dobeš, 7. tř.	p. uč. V. Damborský
6.	okres	Běh na 300 metrů	Vít Osička, 6. tř.	p. uč. V. Damborský
6.	okres	Hod kriketovým míčkem	Vlastimil Klíš, 6. tř.	p. uč. V. Damborský
2.	okres	Fotbalový pohár Hantály a.s.	Žáci 7. - 9. tříd	p. uč. V. Damborský
2.	okres	Stolní tenis starších žáků	Michael Pilát, Tomáš Marek, 9. tř., Jiří Soukal, 7. tř.	p. uč. V. Damborský
3.	okres	Stolní tenis mladších žáků	Vít Osička, 6. tř., Jan Pouлік, Mirek Tlach, 5. tř., Vítek Hoch, 4. tř.	p. uč. V. Damborský
3.	okres	Požární ochrana očima dětí	Karolína Damborská, Kristýna Ševcová, 6. tř.	I. Jehličková
3.	okres	Požární ochrana očima dětí	Vojtěch Suský, 2. tř.	p. vych. A. Rusňáková
5.	okres	Fyzikální olympiáda 9. tř.	Tereza Bezděková, 9. tř.	p. uč. Jandová
3.	okres	Košíková chlapci	Dominik Loveček, David Dobrovolný, Tomáš Topinka, Jan Kučera, Ondřej Michna, Tomáš Marek, Jan Láska, 9. tř., Pavel Springer, Jan Holomáč, Michael Kocourek, Karel Bařina, Jiří Otáhal, 8. tř.	p. uč. V. Janda

7. 1.	kraj okres	Košická dívky	Tereza Bezděková, Erika Zárubová, Sabina Bublová, Jitka Válková, Sabina Svrčková, 9. tř., Kristýna Herzánová, 8. tř., Renata Dřímlová a Kateřina Mikulicová, 7. tř.	p. uč. V. Janda
3.	okres	Florbal dívky	8. - 9. třída	p. uč. A. Sovadinová
4.	okres	Florbal dívky	6. - 7. třída	p. uč. A. Sovadinová
1.	okresek	Přehazovaná dívky	9. třída	p. uč. A. Sovadinová
2.	okresek	Přehazovaná dívky	9. třída	p. uč. A. Sovadinová
3.	okresek	Přehazovaná dívky	7. třída	p. uč. A. Sovadinová
3.	okresek	Přehazovaná dívky	8. třída	p. uč. A. Sovadinová
3.	okresek	Halová kopaná	Žáci 7. - 9. tříd	p. uč. V. Damborský
3. - 4.	okresek	Florbal	Žáci 7. - 9. tříd	p. uč. V. Damborský
4.	okresek	Vybíjená chlapci	Žáci 4. - 5. tříd	p. uč. Z. Pálenská a A. Hochtová
4.	okresek	Vybíjená dívky	Žáci 4. - 5. tříd	p. uč. Z. Pálenská, a A. Hochtová
3. - 4.	okresek	Minikopaná	Žáci 7. - 9. tříd	p. uč. V. Damborský

Naši žáci se ještě zúčastnili okresních kol Olympiády v jazyce českém (Z. Šíbllová), jazyce anglickém (J. Borovičková a M. Otáhalová) a Dějepisné olympiády (Z. Šíbllová).

Vítězové školních soutěží

1.	8. a 9. třídy	Přírodovědný klokan	Jakub Ševc, 9. tř.	p. uč. M. Jandová
1.	2. a 3. třídy	Matematický klokan	Jakub Švehla, 3. tř.	p. uč. M. Kaňová
1.	4. a 5. třídy	Matematický klokan	Vítek Hoch, 4. tř.	p. uč. Z. Pálenská
1.	6. a 7. třídy	Matematický klokan	Martina Lovečková, 6. tř.	p. uč. M. Jandová
1.	8. a 9. třídy	Matematický klokan	Tadeáš Kubík, 9. tř.	p. uč. M. Jandová
1.	6. třída	Matematická Pythagoriáda	Adéla Křivková	p. uč. M. Jandová
1.	7. třída	Matematická Pythagoriáda	Michaela Černá	p. uč. A. Sovadinová
1.	6. třída	Zeměpisná olympiáda	Štěpán Gala	p. uč. V. Damborský
1.	7. třída	Zeměpisná olympiáda	Michaela Černá	p. uč. M. Pešová
1.	8. třída	Zeměpisná olympiáda	Jiří Možný	p. uč. A. Sovadinová
1.	9. třída	Zeměpisná olympiáda	Tomáš Topinka	p. uč. M. Pešová
1.	1. stupeň	Bible a my	Petr Otáhal, 5. tř.	p. uč. M. Otáhalová
1.	6. - 7. třídy	Bible a my	Michaela Černá, 7. tř.	p. uč. M. Otáhalová
1.	8. - 9. třídy	Bible a my	Jana Otáhalová, 9. tř.	p. uč. M. Otáhalová
1.	2. - 3. třída	Recitační soutěž	Natálie Dudová, 2. tř.	p. uč. S. Tesáková
1.	4. - 5. třída	Recitační soutěž	Bára Šíbllová, 4. tř.	p. uč. Z. Pálenská
1.	1. - 5. třída	Sběr pomerančové kůry	Kateřina Janošková, 2. tř.	p. uč. S. Tesáková
1.	1. - 5. třída	Sběr pomerančové kůry	3. třída	p. uč. M. Kaňová
1.	5. třída	Hravě žij zdravě	Vojtěch Kovář	p. uč. A. Hochtová

Třetáci a čtvrtáci šli udělat sladkou tečku za školním rokem 2009/2010. Po namáhavé cestě na Kraví horu si dopřáli zmrzlinový pohár, který jim, jak je vidět na fotkách, chutnal.

V polovině června si žáci druhé a třetí třídy spolu se svými rodiči uspořádali turnaje v kuželnkách. Někteří si tuto hru vyzkoušeli v místní orlovně poprvé, ale všichni nakonec odcházeli s dobrým pocitem, protože naším heslem bylo známé „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ Za příjemně strávené odpoledne bychom tímto chtěli poděkovat panu Polákovi, který nám věnoval tyto sportovní zážitky ke Dni dětí.

Také u nás -v minulém čísle našeho zpravodaje- si zařadil zlomyslný pověstný šotek, a to tak, že se z tisku nějak vytratil článek Nikolky Musilové. Snad si jej rádi přečtete i nyní a Nikole budete spolu s námi držet palce, aby k těm prvním úspěchům přibývaly další.

r.r.

Moje první úspěchy

Už od malička mám ráda sport. Mým nejoblíbenějším předmětem byl vždycky tělocvik a v televizi mně neušel žádný pořádný fotbalový zápas ,později ani hokej nebo atletika.Dokonce mě zaujal i box. Ne že bych ho sama provozovala, ale dívala jsem se na něj s dědou. Fandila jsem většinou černochům, protože jsou skvělí. A když spolu zápasili černoši dva, fandila jsem tomu, co měl hezčí trenérky.

Ve škole mě nejvíc bavila vybiška, ale pak se mi nějak začal líbit běh.Většinou jsem všechny předběhla.Měla jsem z toho vždycky velkou radost. Na olympiádě, co míváme se školami z Vrbice a Brumovic, jsem si taky ostudu neudělala.

Letos- v šesté třídě- jsem byla poprvé na opravdových závodech.Paní učitelka Sovadinová mě vybrala pro reprezentaci v okresním přeboru v atletice.Měla jsem soutěžit v běhu na 300 a 800 metrů.Protože jsem ještě nikdy na takovém přeboru nebyla, měla jsem docela trému.Největší strach mi naháněly holky v takových těch upnutých kalhotách a vypracovanou postavou a vyběhanýma nohama. Na těch bylo vidět, že tu nejsou poprvé a že to s nimi nebude lehké.Nakonec jsem si vyběhala 2. místo na 300 a 3. místo na 800 metrů.Vůbec jsem netušila, že bych se mohla umístit tak dobře.Proto taky mně bylo tak líto, že tam nebyly stupně vítězů. Tak moc jsem se těšila, až na ten stupeň slávy někdy vystoupím, a když jsem mohla, tak nebylo kam...Pro medaili jsme si museli jít do „věže“.

S mým výkonem byl velmi spokojený i pan učitel Damborský.Doporučil mi, abych se věnovala atletice závodně a přihlásil mě do atletického oddílu v Břeclavi, kam teď každý týden jezdím trénovat.

Strašně ráda bych si někdy v budoucnu zaběhala s mým velkým vzorem-USainem Boltém.Ale zůstane to asi jenom mým velkým snem,protože i kdybych byla hodně dobrá, trvalo by to ještě hodně dlouho...

Nikol Musilová, 7. tř.

Projekt „Zdravé zuby“

Ke konci školního roku se žáci čtvrté třídy / dnešní pátáci/ v rámci projektu dozvěděli něco o svých zubech. Formou her, příběhů a křížovek zjistili, jak rychle se může objevit kaz na jejich zoubku, a jak tomu předcházet. Sami se pak také pokusili nějaké příběhy vymyslet.

Jak se ztratil kartáček

Byl jednou jeden zoubek a jeden kartáček a byli to velcí kamarádi. Jednou se rozhodli, že si budou hrát na schovávanou. První pikal zoubek. Kartáček se šel schovat někam k lesu a ukryl se tak dobře, že ho zoubek nemohl najít. Už byla skoro tma, ale kartáček nikde. A tak šel zoubek smutný spát. Ráno, sotva se probudil, se na něj vrhly bakterie, cukr a bonbony. Začaly ho kousat a škrábat, aby měl kaz. A to se jim povedlo! Zoubek z toho byl smutný, a proto se šel projít. A tu uviděl kartáčka, který si vedl na pomoc novou kamarádku pastu.

Kartáček a taky pasta šli spolu umýt zoubka. Zoubkovi

se to moc líbilo, a tak byl nejen krásně čistý, ale i šťastný, že má takového kamaráda.

Míša Bártová, 5. tř.

Na letošní prázdniny bude určitě dlouho vzpomínat Štěpán Gala. Se svou rodinou totiž navštívil Švýcarsko. A protože si prozíravě vedl „palubní deník“, my teď do něho můžeme nahlédnout a do té krásné země se alespoň v myšlenkách podívat s ním.

Výlet do Švýcarska

Na začátku prázdnin, přesně 6.7 v 17:30 jsem se v Brně rozloučil s rodiči, nastoupil do autobusu a s prarodiči jsem odcestoval na týdenní zájezd do Švýcarska. V Praze jsme přestoupili na velký autobus a ve 22 hodin odjeli ze Zličína směrem na Plzeň a přechod Rozvadov, přes Německo do Švýcarska. Cestou jsem moc nespál, protože já mám rád, když se jede v noci, různá ta světýlka a zastávky na benzínkách. V brzkých ranních hodinách jsme dorazili do Švýcarska k Rýnským vodopádům. Byla to krásná podívaná! Od vodopádů jsme pokračovali do Zurichu, největšího města Švýcarska. Tam jsme se prošli po jedné z nejdražších ulic na světě- Bahnhofstrase. Z Zurichu jsme se vydali do městečka Grüeru, kde se v 15. století zastavil čas. Pokračovali jsme na hotel do města Greachenu, které leží ve výšce asi 1600 m.nad mořem. A protože jsem v autobuse seděl už asi tak 20 hodin, byl jsem pořádně unavený. 8.7. jsme jeli do lyžařského města Saas Fee, odkud jsme vyjeli lanovkou na Aallalin, kde jsme se občerstvili v otočné restauraci ve výšce 3500 m.nad mořem a taky se tam lyžovalo. 9.7. jsme vyrazili do města Täshe ,kde jsme přestoupili na vlak do Zermattu, protože tam auta nesmějí, jenom elektromobily. Z Zermattu jsme vyjeli zubačkou na Gornergrat, kde jsme se kochali pohledem na Matterhorn a ostatní Alpy. 10.7. zůstáváme v Greachenu, to byl spíše odpočinkový den. 11.7. jsme si sbalili kufry, naložili je do autobusu a vyrazili ještě k ledovci, kde byli svišti a my jsme je krmili. Od ledovce jsme pokračovali průsmkem Furkapass dolů do Andermattu, kde jsem si koupil nůž Viktorinox. Potom už jsme se zastavili jen v lázeňském

městě a pokračovali zase přes Německo domů. Švýcarsko je stát rozdělený na kantony, platí se tam švýcarským frankem, jsou tam přísné zákony. Hlavním městem je Bern. Mluví se tam německy, francouzsky, italsky, a na malém území i rétorománsky. Někteří lidé tam žijí vysoko v horách a mají farmy. Je to malý a bohatý stát. Ve Švýcarsku se mi nejvíce líbí hory, čerstvý vzduch a horské vláčky. A rád bych se tam ještě podíval. Ještě moc děkuji dědečkovi, který s námi podniká krásné výlety!

Štěpán Gala, 7.tř.

Jaké to bylo v Křižanově

Na začátku září jsme všichni šestáci strávili 3 dny ve středisku Drak v Křižanově na tzv. adaptačním kurzu. Jeho účelem bylo, abychom se spolu všichni seznámili, lépe se poznali, našli nové kamarády a také abychom se vydovářeli. O program se nám starali celkem čtyři instruktoři. Byli skvělí a měli hodně dobrých nápadů.

Vytvářeli jsme vždycky různé skupinky a hráli spoustu her. Hlavně šlo o to, abychom se naučili spolupracovat, pracovat v týmu. Tak jsme třeba podbíhali pod lanem, kterým otáčeli 2 instruktoři. Ale museli jsme postupně podběhnout všichni ve správný čas, plynule, jinak se muselo začít znovu- od prvního v řadě. Podařilo se až na 15. pokus! Po těžkých začátcích se nám začalo dařit víc, třeba při skládání slov z živých písmen /našich těl/ nebo při

golfu s tenisovým míčkem a holí, kterou jsme si museli sami někde v okolí najít.

Druhý den dopoledne jsme strávili v lanovém parku. A to už jsme museli spoléhat nejen na své kamarády ve skupině, ale hlavně sami na sebe. Někteřím z nás se víc líbilo a dařilo na nízkých lanech /to jsme se jistili navzájem/, jiným na těch vysokých. Tam se musel každý jistit sám. Většina z nás dorazila po lanech až do cíle, na „lanovku“, na které jsme se báječně svezli, někteří však celou trasu nezvládli a vzdali to. I tak prokázali velkou odvahu.

Na večerním programu jsme pak zase pracovali ve skupinách. Měli jsme pro syrové vajíčko vyrobít

takový obal, aby přežilo pád ze 3 metrů na beton. K tomu jsme dostali jen papír, pár špejlí a brček na pití a kus lepicí pásky. Ze 7 vajec přežilo jen jediné.

Na kurzu mě trochu zklamalo, že jsme nemohli vyzkoušet aquazorbing, ale přesto se mi tam líbilo. Hlavní bylo, že jsme se seznámili a poznali se blíž.

Leona Svrčková, 6.B

V pondělí 6.září, sotva začal školní rok, jsme místo do školy odjeli i s třídou 6.B na 3 dny do Křižanova, abychom se všichni seznámili. Celou dobu jsme hráli všelijaké hry a sportovali. Hry se někomu líbily víc, někomu míň, ale co se líbilo snad úplně všem /a taky mně samotné/ nejmíc, byly lanové aktivity. I když to vůbec nebylo lehké.

Mně mě překvapily večerní programy. První večer jsme vyráběli obal na vejíčko, aby se nerozbilo při pádu z výšky 3 metrů. To se nám zrovna moc nepovedlo. Druhý večer byl úspěšnější, to jsme měli zahrát pohádku o Karkulce v různých podobách, jako třeba horor, sci-fi, balet nebo detektivku. Vymýšlet to byla legrace, ale hrát potom před celým „áčkem“ i „béčkem“, to už nebyla žádná sranda. Měli jsme pořádnou trému, ale jak nám začali všichni tleskat a smát se, měla jsem dobrý pocit, že se nám to povedlo. Nakonec se to povedlo všem, bylo to vtipné a bezva zábava. Instruktoři nás také moc pochválili, že jsme byli báječní a že ani nečekali, že budeme tak šikovní.

Pěkný večer jsme ukončili táborákem a samozřejmě opečeným špekáčkem. Poslední den už jen snídaně, balení, nějaké ty hry, zhodnocení, rozloučení, oběd a hajdy na vlak domů.

Na začátku kurzu jsem očekávala zábavu. Na konci jsem si s radostí mohla říct, že se mi to očekávání splnilo.

Petra Kurdiovská, 6.A

Co můžou hrozny zažít při vinobraní

Ach, to je nádhera! Jsem hrozen Iršaje a probouzím se do krásného dne. Sluníčko příjemně šimrá moji slupku a mírný vánek nadzvedává zbarvené listy. Je tu podzim a s ním i vinobraní. Vše už je připraveno, ale některé hrozny se ještě na poslední chvíli opalují. Vždyť přichází jejich velký den, tak musí vypadat k světu.

Už je to tady! Všichni jsme nervózní, protože vůbec nevíme, co nás čeká. „Co když nejsem dost žlutý? Přehlédnou mě a já tady zůstanu sám. A co když to bude bolet?“ ptá se ustaraně nějaký hrozen. Zato já Lojza jsem úplně v pohodě. „Co šílíte, nechápu z čeho máte strach, vždyť to bude sranda v těch bednách, lepší než tady pořád viset!“ dělám odvážného. Vtom mě přeruší zvuk motoru a lidské hlasy. „Už jsou tady!“ šeptají vyděšené hrozny. Potom už slyším jen cvakání nůžek. „Au, to bolí. Áááá!“ Bum! Slyším první oběť a začínám se bát. Pode mnou slyším slabý hlásek: „Pomóc, pomóc, jsem na zem...!“ Už to nestihl doříct, protože jej chudáka, někdo zašlápl. Ale už nad tím nemůžu dál přemýšlet, protože se ke mně vztahují obří nůžky. Celý se rozklepu. „Au, au, to bolí!“ sténám bolestí, protože ten člověk mě nemůže ustříhnout. „Uf!“ konečně mě háže do bedny. „Jupí, já letím!“ užívám si tu vzácnou sekundu. Bum. Dopad byl tvrdý. Ale to ještě není to nejhorší. Začínají na mě padat další a další hrozny. „Au, jsi moc těžkej!“ skučím bolestí. Chvilí vidím jen tmou a pak cítím, jak to se mnou drncá, nadskakuje a všechno možný. Přestalo drncání a já zase slyším lidské hlasy. „Tož Franto, kdy to namelem?“ promluvila nějaká ženská. „A co já se s tím budu otravovat, uděláme to teď!“ Mletí?! Co to je za hrůzu? Začínám se zase třást, A už se všichni sypeme do takového kulatého stroje s dírou. „Jauu, to bolí, auuu!“ trpím, když mě drtí a vymačkávají ze mě šťávu. Naráz se octnu ve velké nádobě, kádi. Co se to se mnou stalo? Ani se nestačím vzpamatovat a už jsem v presu, Zbyly mi jen slupky, šťáva je pryč!

A už mě dokonce vyhodili ven! Co si počnu? Naštěstí nejsem sám, jsou tu se mnou ještě ostatní hrozny. „Brrr, to je zima!“ pomyslíme se všichni. „Jsem po všem tak unavený,“ byla moje poslední slova. To není možné, vždyť já jsem celou dobu spal! Ale proč je všude kolem mě tma? Ještě se prospím... Zdá se mi, že rostu, rostu a vážně, když se probudím, je ze mě nová mladá rostlinka! Holt jsem spal hodně dlouho.

Jana Otáhalová, naše bývalá žákyně

ŠÍPKY

Po roční přestávce jsme se opět pustili do sběru šípků. Podářilo se nasbírat rekordních 514 kg. Je jasné, že největší zásluhu mají rodiče a prarodiče. Moc a moc jim za to děkujeme. Utržené peníze použijeme nejen na odměny pro děti, ale i na nákup encyklopedií do tříd.

Nejlepší sběrači:

1.	Petr Coufal	65kg - 3. tř.
2.	Adam Fridrich	30kg - 4. tř.
	Dominik Možný	30kg - 5. tř.
3.	Petr Tesák	22kg - 4. tř.
4.	Natálie Kotíková	19kg - 1. tř.
	Tereza Lanžhotská	19kg - 1. tř.
5.	Karolína Vaňková	18kg - 5. tř.
6.	Denisa Studýnková	17kg - 5. tř.
	Tereza Jislová	17kg - 4. tř.
	Nela Fridrichová	17kg - 5. tř.

Nejlepší třídy:

1. místo - 4. třída
2. místo - 5. třída
3. místo - 3. třída

Iršaj Pepík

Blíží se podzim a listy kolem mě začaly žloutnout, některé dokonce opadávají. Je to se mnou špatné. Zřejmě přijde brzy čas i na mě a lidé mě přijdou utrhout. Z dálky je slyšet bouchající bedny, řev traktoru a hlasy lidí. Dospělí i děti, kteří o mě pečovali celý rok, nasedají na vozy a přijíždí do vinohradu.

Nálada mezi hrozny je různá, některé se těší, jiné zase mají strach. Jako třeba já. Jmenuji se Pepík Iršaj a ve vinohradě se mi líbí. Celý den na mě svítí sluníčko, někdy mě umyje déšť nebo rosa. Je to paráda. Ale co to slyším? Cvakají nůžky a hrozny jeden za druhým padají do beden a kbelíků. Lidé začínají sbírat. Schovávám se za největší listy a doufám, že mě přehlédnou. Vtom na mě volá kamarád Portugal: „Pepíku, vůbec se neboj, víš, jaké z tebe bude dobré voňavé víno? Tak ahoj, na mě přijde řada až za týden.“ „Ty se máš,“ odpovídám. Najednou se ozve „cvak“ a jsem v bedně. „To byl ale pěkný hrozen,“ říká pán, který se o mě celý rok staral. Naložil bedny na vůz a už nás veze do vinného sklepa, kde čekáme na mletí. „Něco tady rachotí,“ říká hrozen vedle mě. „To bude asi mlýnek,“ odpovídám. Už je pomleto asi deset beden a najednou zvuk ustane. „Jupí!“ zařvu a myslím si, že jsem osvobozen. Mlýnek se pokazil, ale majiteli

se podařilo ho dát zase do provozu. „Pomóc, au, už mě melou!“ křičím. Nabírají mě vidlemi a dávají na pres. „Konečně,“ říkám si. „Teď si odpočinu! Auvajs, něco mě mačká! Všechna šťáva ze mě vytéká! Počkej šťávo ...“ A najednou se probouzím a říkám si: „Kde to jsem? Už vím. Jsem v příkopu u našeho vinohradu. „O né, všechna šťáva i slupka jsou pryč! Brr, je mi zima!“ Zavrtávám se co nejvíce do teplé země a usínám. Najednou se probudím a cítím, že mám hodně síly. „Asi je jaro,“ dochází mi. „Co takhle podívat se zase na svět?“ Začnu klíčit a za dva týdny je ze mě mladá rostlinka.

Jan Kaňa, 9. tř.

Podzimní básničky

Pod nohama šustí listí,
pod ním bují spousta plísni.
Vlhkost starým domem vzlíná,
podzim není žádná psina.
V chladném ránu chytíš rýmu
a když vležeš pod peřinu,
hbitě s tebou zatočí
množící se roztoči.
Pavouci se radují,
do domu se stěhují.
A uprostřed pavučin
v lidských duších roste splín.

Už se barví listí,
do červena, do zlata,
je to pro něj velké štěstí,
že nepadá do bláta.

Slunce totiž ještě svítí
aspoň trochu každý den.
Do pavoučích sítí zlehka
lísteček je zapleten.

Vyrobíme zase draka
ze špejlí a z papíru.
Hotový je natotata,
už se točí ve víru.

Větrík mírně pofukuje
nad loukou i nad polem.
Drak ve vzduchu poletuje,
my dole ho sledujem.

Nikol Varmužová, 7. tř.